

Maj, Nr 5/2017 (181)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Gliwicach i Pyskowicach

Mowa wasza niech będzie zawsze uprzejma,
zaprawiona solą... (Kol 4,6)

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Gliwicach

ul. Jagiellońska 19a, 44-100 Gliwice
Kancelaria czynna: pn.- pt. w godz. 9.00-15.00

Kontakt: gliwice@luteranie.pl

Tel.: (032) 231 36 49, tel./fax: (032) 332 45 36
Nr konta: 70 1020 2401 0000 0402 0044 8118

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Pyskowicach

ul. Sienkiewicza 6, 44-120 Pyskowice (kontakt Gliwice)
Nr konta: 28 2490 0005 0000 4500 8371 4075

Duchowni:

Proboszcz: ks. Andrzej Wójcik

e-mail: andrzej.wojcik@luteranie.pl
kom. 509 339 115

Wikariusz: ks. Tymoteusz Bujok

e-mail: tymoteusz.bujok@luteranie.pl
kom. 663 769 566

Adresy kościołów:

Kościół Zbawiciela: Gliwice, ul. Jagiellońska 19
Kościół Marcina Lutra: Gliwice-Łabędy, ul. Strzelców Bytomskich 9
Kościół ap. Piotra i Pawła: Pyskowice, ul. Sienkiewicza 6
Kaplica: Gliwice Żerniki, ul. Śniadeckich 7

Strony internetowe:

www.ewangelicy.gliwice.pl

Zespół redakcyjny Informatora:

Redakcja: ks. Andrzej Wójcik, ks. Tymoteusz Bujok
Opracowanie graficzne, skład: Joanna Famulska
Korekta: Irmina Pizoń, Elżbieta Jakubiak

Ks. Andrzej Wójcick

*Proboszcz Parafii
w Gliwicach i Pyskowicach*

Słowo od Duszpasterza

Mowa wasza niech będzie zawsze uprzejma, zaprawiona solą...

Kol 4,6

Dzisiaj zjawiłem się na gliwickim dworcu PKP o 6.10. Pociąg, do którego miałem za chwilę wsiąść i udać się do stolicy, czekał już na peronie. Zdziwiłem się, bo podeszła do mnie sympatyczna pani konduktor i spytała z uśmiechem, czy może mi jakoś pomóc. Odpowiedziałem, że bardzo dziękuję, że oczekuję jeszcze na współtowarzysza podróży. Kolejnym zdziwieniem okazał się również uśmiechnięty kierownik pociągu, który powiedział mi dzień dobry... Kiedy mój współtowarzysz dotarł, Pani podeszła i z uśmiechem zagadnęła: o jak to dobrze, że kolega dotarł itd. Pomyślałem: ok, Pendolino, tak pewnie muszą, ale z drugiej strony, jeśli nawet to tylko służbowy uśmiech i mowa,

to tak!, chcę, by było to standardem! Jakże inaczej wyglądałoby nasze życie, gdybyśmy starali się na co dzień uprzejmie komunikować. Jak wiele potrafi przecież zrobić uśmiech i dobre słowo!

Apostoł Paweł zachęca do uprzejmości zaprawionej solą. Sól spełniała bardzo ważną rolę w codziennym życiu, np. zabezpieczała mięso przed gniciem. Pomyślmy także o soli w kontekście przyprawy, bez której często nie wyobrażamy sobie naszych codziennych posiłków. Jak postrzegają nas ludzie, z którymi stykamy się na co dzień? Czy jesteśmy uprzejmi? Czy, jak napisał Paweł, nasza mowa jest uprzejma i zaprawiona solą, czy raczej jesteśmy gnijącym mięsem, od którego najlepiej uciekać i to gdzie pieprz rośnie...? Bycie uprzejmym i miłym, owszem, może wymaga mobilizacji, krzty wysiłku w odróżnieniu od bycia

gburem, ale naprawdę warto! Apostoł zachęcając uczniów do bycia uprzejmym wskazuje właśnie na ludzi, którzy patrzą na nich i próbują znaleźć w ich zachowaniu Chrystusa. Zauważyć jednak pragnę, że nie tylko chrześcijanie bywają uprzejmi, mamy więc jako ludzie wierzący wyzwanie w składaniu i w ten sposób świadectwa o Zmartwychwstałym. Z obsługą w Pendolino będę miał póki co miłe wspomnienia, ale wnikając w siebie chciałbym wierzyć, że ktoś, kto patrzy na

mnie, na chrześcijan, jest zachęcany do poszukiwania Jezusa, Boga. Nie wspomnę o tym, że byłoby niewątpliwym zaszczytem słyszeć i to nie służbowo, że ktoś patrząc na nas, zazdrości nam naszej relacji z Bogiem i chciałby tak samo jak my... I tu można stwierdzić, że takie świadectwo, to już wyższa szkoła jazdy, ale... Równajmy w górę!

Z modlitwą o Was,
Ks. Andrzej Wójcik

Serdecznie zapraszamy

www.gliwice.luteranie.pl
fb.me/pea.gliwice

Ks. Andrzej Wójcik

Proboszcz Parafii
w Gliwicach i Pyskowicach

Nowe serce Rozważanie

Kazanie wygłoszone w czasie mszy podczas "Tygodnia Modlitwy o Jedność Chrześcijan".

Kościół Michała Archanioła
22 stycznia 2017 r.

Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe.

2 Kor 5,17

Czczogodny Księżu Biskupie, drodzy Duchowni, Siostry i Bracia w Chrystusie!

Ostatnio ktoś zadał mi pytanie: Czy rzeczywiście istnieje ekumenizm? Czy Tydzień Modlitwy o Jedność Chrześcijan ma w ogóle sens...? Czy nie jest aby czasem tak, jak z szopką na naszym gliwickim rynku...? W oznaczonym czasie w kalendarzu zostaje wy-

ciągnięta z pudeł, stawia się w niej Marię, Józefa, mędrców ze Wschodu, mówi się o niej, pisze, kręci wideo materiały, a później, kiedy wybrzmia ostatnie kolędy, przychodzi czas, by tę szopkę schować, by znowu jak Bóg da, za rok wyciągnąć ją z pudeł... Czy rzeczywiście tak się dzieje, gdy chodzi o ruch ekumeniczny...? Muszę przyznać, że do jakiegoś czasu myślałem podobnie i patrząc na historię, nie można było mówić o jakimś wielkim ekumenicznym postępie, a wręcz bywało i tak, że podziały zamiast zanikać, jeszcze bardziej się pogłębiały... Chrześcijaństwo zamiast dawać przykład światu, zamiast emanować Chrystusowym świadectwem, dawało antyświadectwo swojej wiary... Po okresie wcale nie pokojowej Reformacji, nastąpiła kontrreformacja... Patrząc na historię podzielonego

chrześcijaństwa, można byłoby wyciągać i roztrząsać wiele obustronnych zaszłości... Jednak ekumenizm w ostatnich dziesięcioleciach bardzo przyspieszył. I chwała Bogu! Kościoły, dzięki wspólnym modlitwom, obustronnym działaniom, wypracowały wspólne dokumenty odnośnie chociażby chrztu, małżeństwa, a teraz gdybym miał przywołać najświeższe wiadomości, to wypada wspomnieć: dokument luterancko-katolicki „Od konfliktu do komunii”, udział Papieża Franciszka na obchodach inauguracyjnych Jubileusz 500 lat Reformacji w luteranckiej katedrze w Lund, w Szwecji... Także u nas w Polsce, 31 października, w Dzień Pamiętki Reformacji, odbyło się nabożeństwo w cieszyńskim ewangelickim kościele Jezusowym, z udziałem Prymasa Polski - Wojciecha Polaka, a wielką radość sprawiła mi także obecność na tym nabożeństwie Biskupa Jana Kopca. Kiedy wychodziliśmy z Kościoła po tej niesamowitej wspólnej modlitwie (także ze świadomością, że w Szwecji również w ten dzień będą modlić się wspólnie protestanci z katolikami) pomyślałem sobie, że albo to jest koniec świata, albo Pan Bóg przyznaje się do tych wspólnych modlitw i Duch Święty niesamowicie działa wśród nas! Świat jednak się nie skończył, minęło kilka

miesiący i jesteśmy w tym szczególnym dniu znowu razem! I jeżeli ekumenizm nawet dalej przyrównywać do szopki z gliwickiego rynku, wyciąganej raz w roku, to i tak warto! Bo Duch Święty działa pomiędzy nami w swoim czasie, bo przecież żyjemy szczególnie tu na śląskiej ziemi w dużej różnorodności, bo spotykamy się codziennie i przenikamy w naszej codzienności. Wreszcie dotykani Duchem Świętym, jakby w naturalny sposób, ale też może nieco wypchnięci przez sytuację na świecie, jesteśmy wręcz zmuszeni do składania Chrystusowego świadectwa. Dwa lata temu, kiedy dotarły do nas zagraniczne plany wspólnego świętowania obchodów 500 lat Reformacji, znowu miałem eschatologiczne myśli, myśli o końcu świata - to przecież jest niemożliwe...

A jednak...

W luterancko-katolickim dokumencie – „Od konfliktu do Komunii” (cytowanym także dzisiaj przez Biskupa Jana Kopca na wcześniejszym nabożeństwie w ewangelickim kościele Zbawiciela) jest zapisane: „238. Katolicy i luteranie uznają, że wraz ze wspólnotami, w których żyją, należą do jednego Ciała Chrystusowego. Wzrasta świadomość tego, że XVI-wieczny spór dobiega końca. Powody, dla których wzajemnie potępiano swoją naukę, są

nieaktualne. Tym samym można mówić o pięciu imperatywach wspólnego upamiętniania przez luteranów i katolików roku 2017. 239. Luteranie i katolicy są wezwani do tego, aby myśleć z perspektywy jedności Ciała Chrystusowego, szukać tego, co tę jedność wyraża, oraz służyć wspólnocie jedynego Ciała Chrystusowego. Ten kierunek wymaga nieustannego nawrócenia serca.”

Polecam wczytanie się w ten dokument.

Wracając do Biblijnych słów apostoła Pawła, od których zacząłem, widzę wyraźnie, że ekumeniczna zasada poszukiwania tego, co nas łączy, czyli Chrystusa, a nie tego, co dzieli, przynosi niesamowity efekt! ***Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe.*** Okazuje się, że jeśli ktoś daje przemieniać swoje serce Chrystusowi, to przeszłością stają się dla niego: podziały, urazy, być może jawna lub skrywana nienawiść, bo nastaje Nowe, Chrystusowe rozdzanie, przemiana, odnowa serca. Moi drodzy, jeśli nasze serce zostaje dotknięte przez Chrystusa, to naprawdę jesteśmy w stanie wnieść wiele dobrego, nowego. 500 lat temu katolicki mnich augustiański Marcin Luter dotknięty Słowem i łaską Bożą, zobaczył,

że Kościół chrześcijański odszedł od Słowa. Kupczono zbawieniem, straszono Bogiem, poselstwo Ewangelii, czyli radosnej nowiny o zbawieniu jakby przygasło. Historycy, także historycy kościelni ocenili ten okres w historii Kościoła jako bardzo trudny i mroczny. Warto przypominać sobie, że ten katolicki mnich nie pragnął przecież tworzyć nowego Kościoła, ale pragnął odnowy, powrotu do Pisma, do źródeł, do Chrystusa... Niestety, te intencje nie były wtedy mile widziane. Doszło do głębokiego podziału, który jątrzył się przez wieki, a którego skutki odczuwamy do dzisiaj. Jednak po czasach Reformacji, a później prześladowań i to z obu stron, w różnych momentach historii, dzięki nauce, głębokiej refleksji teologicznej, obustronnemu uderzeniu się w piersi i wspomnianej duchowej odnowie, powoli chowamy urazy, zakopujemy rów uprzedzeń i zaczynamy budować coś nowego... I teraz bardzo trzeba się starać, by ten Chrystus zmieniający nasze serca był obecny, by nie dać się na powrót wciągnąć w jakieś uprzedzenia czy podziały. Do tego „nowego” bardzo ostrożnie podchodzimy, może nawet trochę się boimy, ale świat patrzy dzisiaj na nas, chrześcijan, bardzo uważnie... Poprzeczka duchowa, gdy chodzi o wzajemne świadectwo,

bardzo wzrasta... Wielu na świecie, dzięki mediom, bacznie obserwuje, kim jesteśmy, jako Ci, którzy mówią o ewangelicznej miłości. Spotkanie, do którego doszło w szwedzkim Lund, gdzie modlili się wspólnie w Pamiątkę Reformacji duchowni protestancy z papieżem Franciszkiem i duchownymi katolickimi spowodowało, że wielu ludzi zaczęło myśleć... Może nawet buntować się..., że przecież zawsze było inaczej, że zawsze był podział... przecież jakby wszyscy przyzwyczaili się już do tego religijnego podziału, a teraz trzeba iść jeszcze bardziej do przodu...? Ale taki jest Duch Święty, takie jest działanie Boże, które zaskakuje, przemienia, Duch, który wzbudza miłość! To wszystko dzieje się na skutek przemiany naszego serca przez Ducha Świętego! Siostry i Bracia w Chrystusie, być może jesteśmy nawet zakłopotani taką sytuacją, a może nawet zastanawiamy się, czy rzeczywiście nie lepszy już ten koniec świata, niż moja przemiana serca... Myślmy: to ja mam się zmienić...?, to ja mam pracować duchowo nad sobą, by zakopać nienawiść i kochać miłością Chrystusa...?! Siostry i bracie w Chrystusie, może dzisiaj jesteś jak Nikodem z Ewangelii, który pytał Jezusa, jak to jest z nowym narodzeniem. Masz narodzić się z wody i z Du-

cha. Masz przejść duchową odnowę... I ta duchowa odnowa zaskakuje!

Musimy przyjąć pokornie, że wszystko zaczyna się i kończy w nas, w naszej duchowości, w naszej relacji z Bogiem, w naszym przeżywaniu Chrystusowej miłości! I nawet najlepsze dokumenty ekumeniczne nic nie zmieniają, jeśli nie przeżyjemy tego szczególnego dotknięcia naszego serca Chrystusową miłością w praktyce... Prorok Ezechiel zwiastował Ludowi Izraelskiemu prorocstwo o sercu: *"I dam wam serce Nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste"*.

Ez 36,26

Niech zatem nasze serca stale reformują się chrystusowym Duchem. Bądźmy otwarci na często zaskakujące działanie Ducha Świętego, który przecież wieje jak chce i dokąd chce.

To westchnienie modlitwne o wszystkie Kościoły chrześcijańskie, o ciebie i mnie, to westchnienie przywołujące Ducha, niech będzie takim wspólnym wyzwaniem, na dzisiaj i na cały jubileuszowy rok 2017.

Niech Bóg Was błogosławi!
Amen.

Podczas kazania w święto Wniebowstąpienia Pańskiego, ksiądz odniósł się do historii z Dziejów Apostolskich i zapytał dzieci zgromadzone na nabożeństwie:

- Jak myślicie, czy ci dwaj mężczyźni w białych szatach, którzy pojawili się nagle przy uczniach Jezusa, byli aniołami?

Mała Jadzia na to:

- Wcale nie, bo chłopcy to nie są aniołki!

Matka pyta swojego syna:

- Krzysiu, czy masz jakieś postanowienie na czas wielkiego postu?

- Tak, oczywiście - odpowiedział Krzys. - Postanowiłem przez cały wielki post nie dawać naszemu psu kiełbasy!

Ksiądz zaprasza młodą parę, która ma zamiar się pobrać, na rozmowę przedślubną. Podczas rozmowy okazuje się, że młodzi nie wybrali jeszcze wersetu biblijnego na swój ślub. Ksiądz, chcąc ułatwić im zadanie, proponuje:

- Co byście powiedzieli na słowo: "Dokąd ty pójdziesz, tam i ja pójdę...?"

- Lepiej nie - wtrąca panna młoda. - Mój przyszły mąż jest listonoszem...

Ksiądz na lekcji religii strofuje Renatkę:

- Dlaczego znowu wczoraj byłaś nieobecna na lekcji? Jaką wymówkę masz tym razem?

Na to Renata ściszone głosem:

- Nie mam żadnej wymówki. Mój dziadek umarł i wczoraj był jego pogrzeb...

- Co? Znowu? - pyta duchowny. - Już dwa razy mi to opowiadałaś, za kogo ty mnie masz? Na to Renata:

- Wcale nie miałam tego na myśli. A poza tym nie mogę nic za to, że moja babcia za każdym razem znowu wychodzi za mąż...

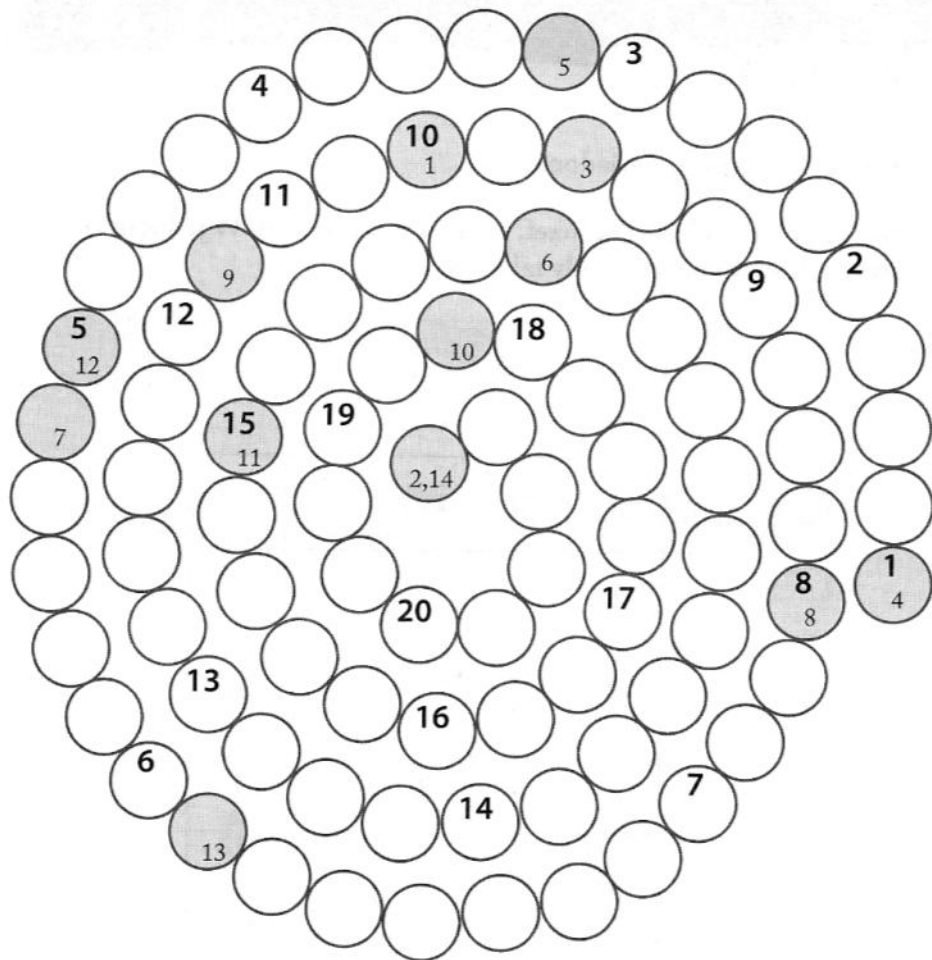
W swoim życiu **Jakub** doświadczył wielu przygód. Możesz o nich przeczytać w Biblii od 25 rozdziału 1 Księgi Mojżeszowej. Jakub oszukiwał i sam został oszukany, zmagał się z ludźmi i z samym Bogiem, był przekonany, że stracił ukochanego syna, ale po wielu latach spotkał się z nim w Egipcie. Pod koniec życia Jakub błogosławi swoich synów.

Jest dla nas przykładem wiary - pomimo tego, że miał na swoim koncie oszustwa i porażki, ufał Bogu i pozwolił Mu, by go zmienił. Pamiętaj - marne początki mogą być tylko wstępem do prawdziwie zwycięskiego życia, jeśli tylko pozwolimy Bogu, by nas zmieniał i prowadził!

dla starszaków

1. Ułóż słowo z literek M O O P C.
2. Pieczywo z mąki i drożdży.
3. Jakiej części ciała Jakuba dotknął Anioł w czasie walki?
4. Między śniadaniem a kolacją.
5. Ta, która przyśniła się Jakubowi, sięgała aż do nieba.
6. Kto schodził i wchodził po drabinie?
7. Imię brata Jakuba.
8. Zmaganie się przeciwników. Tak nazywamy też czasem mecz lub inne zawody sportowe.
9. Tropikalny słodki owoc, podobny do wielkiej szyszki, z kępką liści na szczycie.
10. To, co Ci się śni, kiedy śpisz.
11. Czas od zachodu do wschodu słońca.
12. Tryb rozkazujący drugiej osobie liczby pojedynczej czasownika "czekać".
13. Inaczej: Kuba.
14. Kończy nabożeństwo.
15. Był nim Izaak dla Jakuba i Ezawa.
16. Mierzysz go zegarkiem lub stoperem.
17. Zewnętrzna powłoka Twojego Ciała lub materiał, z którego robi się kurtki.
18. Jego ojczystym językiem jest język arabski.
19. Był nim Ezaw dla Jakuba.
20. Inaczej: stada owiec.

hasło:

1 2 3

4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

dla najmłodszych

Pokoloruj obrazek przedstawiający sen Jakuba. W tym śnie Bóg obiecał mu, że będzie z nim wszędzie i będzie go strzegł.

Piórem...

Dziękuję Ci, Panie za to
 Że czasem nie muszę wypowia-
 dać słów
 A Ty, jak zawsze, wiesz, co chcę
 wyrazić
 Dziękuję, Panie, że mogę Ci
 czasem
 Przedłożyć tylko moje łzy
 A przedmiot mojego smutku
 Nie jest dla Ciebie zagadką
 Dziękuję, że w milczeniu mogę
 Mocno się w Ciebie wtulać
 A Ty nie pytasz: Dziecko, co Ci
 jest?
 Bo Ty wiesz
 Mocniej, głębiej i dokładniej
 niż ja
 Co mi jest...
 Dlaczego...
 I jak bardzo jestem zraniona
 I ile w tym mojej winy...

Dziękuję, że mogę mieć świa-
 domość
 Że Ty chcesz mnie uspokoić
 I pokazać jasną drogę
 Bym już wiedziała, co mogę
 zrobić...
 Dziękuję Ci, Panie
 Że nigdy nie zostawiasz mnie
 w pustce nieodpowiedzi
 Że zawsze chcesz się pokazać
 Jeśli tylko bardzo pragnę Cię
 zobaczyć.

Tato, dziś chcę wyrazić moją
 wdzięczność
 Bo przypominam sobie dziś

wszystkie te chwile
 Gdy poczułam Twój dotyk
 Wszystkie te momenty, kiedy
 stałam sama
 Bez „widoków”, bez wyjścia,
 płacząc już tylko suche łzy
 A Ty stawałeś zawsze obok
 I pokazywałeś światło w oddali
 Do którego tylko trzeba było
 dojść
 By je ująć w dłonie
 A Ty, Ojcze, niosłeś mnie wtedy
 na rękach
 Do światła, do życia, do
 nadziei...

Dziękuję, Panie za to
 Że dzięki mojej słabości
 Doświadczyłam Twej mocy
 Twej troski
 I tego, jak bardzo ważną dla
 Ciebie jestem!

Panie, nie zamazuj nigdy
 Śladów
 Twojej łaski w mej pamięci.

Justyna Minkina

Ks. Andrzej Komraus

Od Genesis do Apokalipsy: Listy do Koryntian cz. 34

„Ja zaś postanowiłem sobie nie przychodzić drugi raz do was ku zasmuceniu. Jeśli bowiem ja was zasmucam, to któż może mnie rozweselić, jak nie ten, który przez mnie jest zasmucony? A to właśnie napisałem, aby po przybyciu do was nie doznać smutku od tych, którzy mi radość sprawić winni, bo jestem tego pewien co do was wszystkich, że radość moja jest zarazem radością was wszystkich. Albowiem pisałem do was z głębi utrapienia i zboląłego serca, wśród wielu łez, nie abyście zostali zasmuceni, lecz abyście poznali nader obfitą miłość, jaką żywię dla was. Jeśli tedy ktoś zasmucił, to nie mnie zasmucił, lecz poniekąd – by nie powiedzieć za wiele – was wszystkich. Takiemu wystarczy ta kara, jaka została nałożona przez większość, tak, że przeciwnie, wy raczej powinniście przebaczyć mu i dodać otuchy, aby go przypadkiem nad-

miar smutku nie pochłonął. Dlatego proszę was, abyście postanowili okazać mu miłość. Po to zresztą i pisałem, aby was wypróbować, czy we wszystkim jesteście posłuszni. Komu zaś wy coś przebaczacie, temu i ja; jeżeli w ogóle miałem coś do przebaczenia, przebaczyłem ze względu na was w obliczu Chrystusa, aby nas szatan nie podszedł; jego zamysły bowiem są nam dobrze znane”

2 Kor 2,1-11

Bardzo osobisty charakter tego pisma wynika z ogromnej troski Apostoła o sprawy Zboru w Koryncie, nękanego różnego rodzaju podziałami i napięciami, które przeszkadzały w prawidłowym rozwoju duchowym tej społeczności. Jak wiemy, tworzyli ją różni ludzie, odmienni nie tylko pod względem statusu społecznego, ale również wywodzący się z różnych kręgów kulturowych i reli-

gijnych. Bardzo wielu spośród nich miało poważne trudności z wyzbyciem się wcześniejszych przyzwyczajzeń, związanych z tradycjami, w jakich się wychowywali i żyli. Wspomniałem już wcześniej, że niemożliwe było całkowite odgrodzenie się od świata, w którym żyli, pracowali, prowadzili najrozmaitsze przedsięwzięcia, wreszcie mieli krewnych, znajomych czy przyjaciół. A świat ten nieustannie wywierał na nich presję choćby samym swoim istnieniem. O wielu trudnościach, jakie przeżywali korynccy chrześcijanie, mówiliśmy zresztą przy okazji omawiania Pierwszego-go Listu do Koryntian.

Zbór nie był więc jednolity, był również podzielony. Nie wszyscy akceptowali Pawła. Miłośnicy filozofii i greckiej mądrości większym podziwem i szacunkiem darzyli Apollosa, znakomitego mówcę, ale przy tym bliskiego i zaufanego współpracownika Apostoła. Judeochrześcijanie natomiast wprost zwalczali Pawła, uważając go za uzurpatora, który przywłaszczył sobie tytuł i godność apostoła. Przywiązani do swej tradycji kulturowej i religijnej, pragnęli nałożyć na wszystkich chrześcijan obowiązek przestrzegania obyczajów i obrządków mozaistycznych.

Nie jesteśmy dziś w stanie określić wszystkich przeciwników Apostoła Pawła w Zborze Korynckim, bo po prostu nasze wiadomości na ten temat nie są wystarczające. Jedno wszakże jest pewne: narastające napięcia doprowadziły do tego, że jeden z oponentów Pawła wyrządził mu wielką zniewagę. Odczuł ją nie tylko sam znieważony, ale – co więcej – dotknęła ona dużej części korynckich wierzących, może nawet cały zbór. Sprawca zniewagi poniósł konsekwencje swego czynu i wymierzono mu odpowiednią karę. Prawdopodobnie przygotowywano jakieś dalsze wystąpienia przeciwko winowajcy, jednakże Paweł zdecydowanie przestrzega przed takim postępowaniem. Wprawdzie ów koryncki chrześcijanin zawinił, ale – jak wynika z treści Listu – winę swą uznał, a zdecydowana reakcja ze strony zbowników sprawiła, że pogrążył się w żalu. Trzeba okazać mu teraz miłość, aby w ten sposób dopomóc mu do powrotu do normalnego chrześcijańskiego życia. Trzeba wyciszyć gniew i zapomnieć o własnym cierpieniu; inaczej nie może być mowy o prawdziwym przebaczeniu.

Sytuacja, o jakiej pisze Paweł, daleko wykracza poza zwykłe sprawy osobistego kontaktu Apo-

stoła z korynckimi chrześcijanami. Chodzi tu bowiem o sytuacje, jakie zdarzały się i zdarzają, a zdarzyć się mogą w każdej społeczności chrześcijańskiej. Prawdziwie wierzący chrześcijanin z całą pewnością nie patrzy na wszystkich krytycznie, by znaleźć jakiś powód do uwag czy nagany. Wie bowiem, że sam jest niedoskonały, i że nie może uważać się za jakiś chodzący ideał. To oczywiste. Nie znaczy to jednak, że nie trzeba zwracać uwagi czy napominać tych, którzy na takie napomnienie zasługują. Ważne jednak, aby czynić to w duchu miłości, a nie ze złością i w gniewie. Barclay pisze: *„Czasem powstrzymujemy się od udzielania napomnień, kierując się źle pojętą uprzejmością lub chęcią uniknięcia kłopotów. Jednak wymigiwanie się, stosowanie uników, prowadzi do jeszcze większych kłopotów, a spokój podszyty tchórzostwem jest zarzewiem jeszcze większego niebezpieczeństwa. Jeżeli kierujemy się miłością i rozważą, nie bierzemy pod uwagę własnej osoby, lecz ostateczne dobro innych, to przekonamy się, że jest czas, gdy należy mówić, i czas, gdy należy milczeć”*.

Dyscyplina jest bardzo ważna w zborze i nie można o niej zapominać, nie można jej lekceważyć. Stosowanie środków dyscyplinarnych nie może być jednak prze-

sadne; w żadnym wypadku nie może prowadzić do doprowadzenia obwinionego do stanu rozpaczy. Nadmierna surowość może spowodować odejście napomnianego od społeczności zborowej. Kara nie może zniechęcać. Nie wolno pobłażać, ale też nie wolno niszczyć. Apostoł Paweł, wzywając do przebaczenia pisze, by czynić to ze względu na Chrystusa, dosłownie: „w obliczu Chrystusa”. Zawsze powinniśmy pamiętać słowa Modlitwy Pańskiej: „odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom”. Bez naszego przebaczenia nie ma dla nas przebaczenia. O tym nie wolno zapominać. Zwraca też Apostoł w tym wszystkim uwagę na jeszcze jedną sprawę: *„aby nas szatan nie podszedł”*. Tak więc zachęta do wspólnego i łagodnego postępowania ma na celu uchronienie winnego od dalszego pogrążania się w grzechu, a więc tym samym od służenia szatanowi. Szatan może zawładnąć człowiekiem, którego nazbyt surowo napominamy. *„Jego zamysły bowiem są nam dobrze znane”* – stwierdza Paweł, a nam przypominają się znane słowa z Pierwszego Listu Św. Piotra: *„Przeciwnik wasz, diabeł, chodzi wokół jak lew ryczący, szukając kogo by pochłonąć” (1 P 5,8)*.

Czytając Listy Apostolskie, czytając pisma Apostoła Pawła, pamię-

tajmy, że nie są one jedynie dokumentem przeszłości i świadectwem wspaniałej wiary; są one dla nas nauką i napomnieniem, aby pamiętając o doświadczeniach naszych ojców wiary, ufnie wsłuchiwać się w Boży głos, który przemawia z kart tych ksiąg, które stanowią Pismo Święte.

Drugi rozdział Drugiego Listu do Koryntian kończy wyznanie Apostoła Pawła:

„Gdy przybyłem do Troady dla zwiastowania ewangelii Chrystusowej, a drzwi zastałem otwarte w Panu, nie zastałem spokoju ducha, bo nie zastałem tam Tytusa, mego brata; toteż pożegnawszy się z nimi, odszedłem do Macedonii. Lecz Bogu niech będą dzięki, który nam zawsze daje zwycięstwo w Chrystusie i sprawia, że przez nas rozchodzi się wonność poznania Bożego po całej ziemi; zaiste, myśmy wonnością Chrystusową dla Boga wśród tych, którzy są zbawieni i tych, którzy są potępieni; dla jednych jest to woń śmierci ku śmierci, dla drugich woń życia ku życiu. A do tego któż jest zdatny? Bo my nie jesteśmy handlarzami Słowa Bożego, jak wielu innych, lecz mówimy w Chrystusie przed obliczem Boga jako ludzie szczerzy, jako ludzie mówiący z Boga” (2 Kor 2,12-17).

Analizując Drugi List do Koryn-

tian, wybitny polski biblista Edward Szymanek zauważa, że List ten dzieli się na trzy części. Część pierwsza, obejmująca pierwszych siedem rozdziałów, ukazuje stosunki Apostoła ze zborom w Koryncie. Część druga, obejmująca rozdziały ósmy i dziewiąty, zawiera instrukcje dotyczące zbiórki na rzecz zboru w Jerozolimie. Część trzecia, rozdziały dziesiąty do trzy-nastego, poświęcona jest obronie apostoelskiej godności Pawła. Oczywiście podział taki, chociaż uzasadniony, jest dość pobieżny; dopiero dokładne przyjrzenie się tekstowi Listu odkrywa bogactwo tematów, jakie to pismo apostoelskie zawiera.

Tak więc, przypatrując się części pierwszej, którą obecnie omawiamy, poznamy przeżycia Apostoła, który doświadcza niebezpieczeństwa utraty życia w Azji, a następnie zmienia trasę i program swej wędrówki apostoelskiej nie dla jakichś mało ważnych powodów, ale aby uzyskać przebaczenie dla tego, kto mu wyrządził zniewagę. Dalej uzasadnia Paweł wielkość swego apostołatu, wykazując wyższość posługi Nowego Przymierza nad posługą Starego Przymierza; odkrywa też udręki i nadzieje, jakie niesie ze sobą posługa apostoelska, która jest posłannictwem Chrystusa, a jej ce-

lem jest doprowadzenie do pojednania świata z Bogiem. Trudności, jakie towarzyszą misji apostołskiej, stanowią jednocześnie zachętę do otwierania serca przed Koryntianami. Ostatni fragment części pierwszej wspomina o przybyciu Tytusa do Macedonii z dobrymi wiadomościami.

Trzeba pamiętać, że sytuacja zboru w Koryncie w czasie, gdy powstawał Drugi List, miała wpływ na podejmowane w nim tematy: Paweł Apostołem Jezusa Chrystusa; stosunek Nowego Przymierza do Starego; jedność zboru, jedność Kościoła.

Wracając do zacytowanego fragmentu Listu widzimy, że Paweł, po wyjaśnieniu okoliczności, w jakich doszło do powstania tego pisma, składa Bogu dziękczynienie za wszystko, czego dokonał: *„Lecz Bogu niech będą dzięki, który nam zawsze daje zwycięstwo w Chrystusie”*. Dla opisanego zwycięstw duchowych, odnoszonych przez wyznawców Chrystusa, Apostoł posługuje się obrazami zaczerpniętymi z różnych dziedzin życia. *Zwycięstwo nawiązuje do znanego w świecie antycznym triumfu, uroczystości z udziałem zwycięskiego wodza wojsk zdobywających nowe obszary dla Imperium, uroczyste wjeżdżającego do Rzymu, witanego przez rozentu-*

zjazzmowane tłumy. Odwołując się do historycznych interpretacji tego tekstu, Eugeniusz Dąbrowski podkreśla, że wszystkie wyrażają słuszne przekonanie, że sprawcą triumfu jest sam Bóg, prowadzący w swoim orszaku tych, którzy przyczynili się do zwycięstwa wiernych wyznawców.

Drugim akcentem tego fragmentu – zauważa E. Dąbrowski – jest metafora wonności jako symbolu siły ducha i nadprzyrodzonego poznania. Wonność może być bardzo silnie odczuwana, chociaż nie jest dostrzegalna. Sens tej metafory można więc właśnie odczytywać w ten sposób: wonność jest symbolem wiedzy o rzeczach niewidzialnych. Metafora ta w dalszym ciągu tekstu rozrasta się jeszcze bardziej, stając się wielowarstwową metaforą; jest już nie tylko „wonnością poznania”, ale również „wonnością śmierci” i „wonnością życia”.

Przy okazji znowu wracamy do triumfalnego pochodu zwycięskiego wodza. Podczas takiego pochodu, bezpośrednio przed wodzem, jadącym na rydwanie, kroczyli kapłani, spalający wonne kadzidła, otaczające nie tylko wodza, ale i cały orszak, przyjemnym aromatem. W orszaku Chrystusa-Zwycięzcy podążają Apostołowie, dodający Jego wielkości splendo-

ru; to oni są owym kadzidłem, sprawiającym rozchodzenie się wonności poznania Bożego po całej ziemi. Wonnością poznania Bożego jest Ewangelia, głoszona ludziom. Jak pisze E. Szymanek: *„Wonią więc uświetniającą zwycięstwo zmartwychwstałego Chrystusa jest dobra nowina o zbawieniu, jest On sam, którego mocą i aurytetem działają Apostołowie. Ich zatem wielkość płynie ze Zbawiciela. Dalszy ciąg przenośni o woni mówi o ‘idących na zatracenie’ (w. 15) – oni również są ogarnięci tą wonią. Trzeba tu nadal widzieć obraz pochodu triumfalnego – biorą w nim udział pokonani wrogowie. Ich obecność jest elementem podkreślającym zwycięstwo, ale dla nich samych oznacza pójście na śmierć, gdyż zwycięskie wejście kończyło się ofiarą składaną bóstwom i egzekucją zwyciężonych. Głoszona przez Apostołów ewangelia niesie zatem życie i zwycięstwo dla tych, którzy ją z wiarą przyjęli, a śmierć i hańbę dla tych, którzy ją odrzucili (w. 16)”*.

Pawłowa metafora przypomina więc bardzo ważną prawdę. Wobec Ewangelii możliwe są tylko dwie postawy: albo uwierzyć i być zbawionym, albo odrzucić (choćby przez obojętność) i skazać się na potępienie. Myślę, że będzie dobrze, jeśli przypomni-

my w tym miejscu słowa Jezusa, wypowiedziane podczas rozmowy z Nikodemem, dostojnikiem żydowskim: *„Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny. Bo nie posłał Bóg Syna na świat, aby sądził świat, lecz aby świat był przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie będzie sądzony; kto zaś nie wierzy, już jest osądzony dlatego, że nie uwierzył w imię jednorodzonego Syna Bożego. A na tym polega sąd, że światłość przysłała na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność, bo ich uczynki były złe. Każdy bowiem, kto źle czyni, nienawidzi światłości i nie zbliża się do światłości, aby nie ujawniono jego uczynków. Lecz kto postępuje zgodnie z prawdą, dąży do światłości, aby wyszło na jaw, że uczynki jego są dokonane w Bogu” (J 3,16-21)*.

Paweł nie obawia się swych przeciwników, których nazywa „handlarzami Słowa Bożego”. Jego intencje są czyste. Ma świadomość, że jego poselstwo pochodzi od Boga i że głoszona przez niego nauka jest zgodna z tym, co mówił sam Chrystus. Stąd też nie obawia się ludzkich opinii, ponieważ sam nigdy nie odstępował od Boga i nie sprzeniewierzał się Chrystusowi.

O tym, co za nami

Spotkanie pasyjne

5 kwietnia 2017 r. odbyło się trzecie spotkanie pasyjne. Na przykładzie fragmentu z Księgi Nehemiasza ks. Leszek Czyż przedstawił powody zniechęcenia i praktyczne wskazówki dotyczące tego, jak radzić sobie ze zniechęceniem. Spotkanie zgromadziło niespełna 70 uczestników.

Ks. Leszek Czyż jest duchownym luterańskim, proboszczem parafii w Wiśle Malince. Za swe główne powołanie, oprócz prowadzenia parafii, uważa ewangelizowanie. Od ponad 30 lat jest zaangażowany w organizację Tygodni Ewangelizacyjnych w Dziegielowie

k. Cieszyna. Autor książek: "Powrót do domu Ojca", "Pozwolił nam wołać Ojciec", "Dziesięć Przykazań", współautor książki "Bohaterowie wiary". Od 30 lat szczęśliwy mąż, ojciec dwojga dorosłych dzieci, a od pół roku wniewbowzięty dziadek.

Nabożeństwo w Irlandii

9 kwietnia 2017 r. odbyło się kolejne nabożeństwo w ramach Polskiego Duszpasterstwa Ewangelickiego w Irlandii. Nabożeństwo tym razem poprowadził ks. Andrzej Wójcik, a na organach grał Adam Marek z Gliwic. Foto: Piotr Jokiel.

**Koncert charytatywny dla
Aneczki Urban
- Robert Kasprowicz**

W Wielki Czwartek, 13 kwietnia,
już tradycyjnie spotkaliśmy się

w gliwickim kościele Zbawiciela,
by wesprzeć duchowo i finanso-
wo Aneczkę Urban. Tym razem
koncertował Robert Kasprowicz
(voc, git), który wraz z Piotrem
Kominkiem (piano), przenieśli

© Piotr Pizoń

nas w świat muzyki pełnej duchowych refleksji i świadectw. Słowem, prosto z Ogrodu Getsemane, dzielił się też ks. Andrzej

Wójcik. Pamiętajmy w naszych przyczynnych modlitwach o Aneczce i jej rodzinie.

© Piotr Pizoń

Podczas koncertu zebraliśmy 3298 zł, za co serdecznie w imieniu Aneczki dziękujemy.

Ściana w sali parafialnej

Z początkiem kwietnia udało się założyć planowaną ścianę, która umożliwiła dzielenie sali parafialnej na dwie mniejsze, niezależne sale. Zapraszamy do obejrzenia efektu na żywo.

IV Wielkanocne Śniadanie dla Seniorów

W pierwszą sobotę po Wielkanocy odbyło się tradycyjne, bo już IV, Śniadanie dla Seniorów. W auli szkół Ewangelickiego Towarzystwa Edukacyjnego zebraliśmy się o godzinie 10.00. Śpiewaliśmy pieśni kościelne o zmartwychwstaniu, był czas modlitwy, a rozważanie biblijne o osobistych spotkaniach ze zmartwychwstałym Chrystusem przygotował ks. Alfred Figaszewski.

Przyjaciele Izraela i narodu żydowskiego zapraszają na:
cykl prezentacji multimedialnych i dyskusje.

Fragmenty do przeczytania:
II Mojżeszowa 30:1-34:35
Apokalipsa 7:1-17
I Koryntian 8:4-13

Poznaj całą Biblię

Ofiarńica kadzidlana. Spis Izraelitów.

Kadź do obmyć.

Skład i przeznaczenie oleju do namaszczenia.

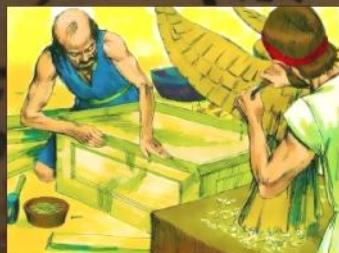
Skład i przeznaczenie kadzidła.

Becalel i Aholiaw. Szabat – znak.

144 000 opieczętowanych.

Wielki tłum przed tronem.

Pokarm ofiarowany bożkom.

data:
8 maj 2017 (poniedziałek)

18³⁰ – 20³⁰

miejsce:

Kościół Ewangelicko-Augsburski
ul. Jagiellońska 19a
Gliwice (salka parafialna)

Na miejscu będzie można zapoznać się z literaturą tematyczną.
Wszystkich zapraszamy na smaczną kawę, herbatę i ciastka.

Dobry Wieczór

Serdecznie zapraszamy na kolejny Dobry wieczór, który odbędzie się 12 maja 2017 r. o godzinie 19.00 w kościele Zbawiciela przy ul. Jagiellońskiej 19. Do zobaczenia!

Zjazd Konfirmantów

Diecezjalna Komisja Wychowania Chrześcijańskiego oraz Parafia Ewangelicko-Augsburska w Świętochłowicach serdecznie zapraszają do wzięcia udziału w Diecezjalnym Zjeździe Konfirmantów i ich Rodziców, który odbędzie się w sobotę, 6 maja o godz. 10.00 w parafii w Świętochłowicach.

Zjazd rozpocznie się nabożeństwem, a następnie odbędą się zajęcia dla rodziców i konfirmantów w kościele i w sali parafialnej. Dla uczestników przewidziany jest poczęstunek oraz obiad. Koszt udziału wynosi 15 zł. Zgłoszenia uczestnictwa w zjeździe przyjmowane są w parafiach do 30.04.2017. Serdecznie zapraszamy.

Zjazd Chórów Diecezji Kato-wickiej w Chorzowie

7 maja 2017 r. w kościele Marcina Lutra przy ul. Dąbrowskiego 22 w Chorzowie odbędzie się Diecezjalny Zjazd Chórów Diecezji Ka-

© Foto: Grzegorz Łaniewski

Wyjątkowi!

Diecezjalny Zjazd Konfirmantów Jubileuszowego Rocznika 2017 i ich Rodziców

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Świętochłowicach
Sobota, 6 maja 2017, godz. 10.00

W programie:

- Nabożeństwo
- Spotkanie dla konfirmantów
- Spotkanie dla rodziców
- Coś pysznego

Szczegółowe informacje i zapisy w parafiach do 30.04.2017

Parafia Ewangelicko-Augsburska
Św. Jana Chrzciciela
w Świętochłowicach
www.swietochlowice.luterania.pl

Diecezja Katowicka
Kościół Ewangelicki Augsburgski
w Polsce

Komisa Wychowania Chrześcijańskiego

towickiej. W Zjeździe weźmie udział nasz parafialny chór Animateo.

Fundusz stypendialny

Fundatorzy Anna i Piotr Kurkowie już po raz czwarty ogłaszają nabór kandydatów do uzyskania pomocy materialnej dla uzdolnionych artystycznie dzieci oraz uczącej się młodzieży w wieku do 24 lat – członków Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP. Warunkiem ubiegania się o stypendium jest złożenie do 14 maja 2017 roku wniosku wraz z wymienionymi w nim załącznikami. Wzór wniosku oraz Regulamin Funduszu dostępny jest na stronach internetowych: www.katowice.luteranie.pl oraz www.luteranie.pl, a także w parafiach.

Wnioski należy przesyłać na adres:

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Katowicach,
ul. Warszawska 18,
40-006 Katowice.

Stypendium zostanie przyznane jednej osobie wyłonionej przez Kapitułę Funduszu, w skład której wchodzi: Fundator, przedstawiciele Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Katowicach oraz Diecezji Katowickiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, na podstawie oceny złożonych wniosków zgodnie z Regulaminem.

Wysokość stypendium w 2017 roku wynosi 1 000 euro (równowartość w złotych, nie mniej niż 4 000,00 zł).

Ogłoszenie wyników i wręczenie nagrody nastąpi w dniu 27 maja 2017 roku, podczas Diecezjalnego Przeglądu Twórczości Zespołów Dziecięcych i Młodzieżowych w Jastrzębiu-Zdroju.

Dotychczasowymi laureatami byli: Piotr Karzełek i Klaudia Camilla Twardzik, Estera Welchar.

W przypadku dodatkowych pytań, prosimy o kontakt na adres mailowy:

katowice@luteranie.pl

ZAPRASZAMY DO SKŁADANIA WNIOSKU

FUNDUSZ STYPENDIALNY

**DLA DZIECI
I MŁODZIEŻY
UZDOLNIONEJ
ARTYSTYCZNIE**

Kapituła Funduszu Stypendialnego
im. ks. Bpa Tadeusza Szurmana
ogłasza IV nabór wniosków
o przyznanie stypendium
do dnia 14 maja 2017 r.

Regulamin oraz szczegóły zgłoszeń
dostępne na stronie

katowice.luteranie.pl oraz www.luteranie.pl

Życie i działalność Matki Ewy z Miechowic - Spotkanie Klubu Aktywnego Seniora

Zapraszamy na kolejne spotkanie w ramach Klubu Aktywnego Seniora - "Życie i działalność Matki Ewy z Miechowic". Spotkanie odbędzie się 20 maja 2017 r. o godzinie 10.00 w sali parafialnej przy ul. Jagiellońskiej 19a. Prelekcję poprowadzi przedstawiciel Muzeum Domku Matki Ewy, pani Anna Jęzda. Zapraszamy nie tylko Seniorów!

Zapraszamy do oglądania filmów Chrześcijańskiej Telewizji Internetowej.

Filmy dostępne są na kanale portalu YouTube oraz profilu facebook pod nazwą Chrześcijańska Telewizja Internetowa.

Zachęcamy również do subskrybowania kanału!

Nabożeństwo ekumeniczne w Łabędach

28 maja 2017 r. o godzinie 15.00 w kościele pw. św. Jerzego w Gliwicach-Łabędach odbędzie się nabożeństwo ekumeniczne. Serdecznie zapraszamy.

Ofiara na Wołczyn

28 maja chcemy podczas nabożeństwa w Gliwicach zebrać ofiarę, którą prześlemy w całości na dofinansowanie wymiany okien w domu parafialnym w Wołczynie. Za każdy dar serca, w imieniu parafii wołczyńskiej, dziękujemy!

Rodzinny Dzień Dziecka w ZOO

Serdecznie zapraszamy w sobotę

3 czerwca WSZYSTKICH CHĘTNYCH na rodzinny jednodniowy wyjazd parafialny do ZOO w Opolu. Ma to być wyjazd z okazji Dnia Dziecka, dlatego zapraszamy rodziców, ciotki i wujków, babcie i dziadków z dziećmi, ale i bez nich, bo któż z nas nie jest dzieckiem?!

Oferujemy wspólny przejazd au-

tokarem w obydwie strony (godzinę wyjazdu i przyjazdu oraz cenę podamy nieco później, gdyż będzie ona zależała od ilości zgłoszonych uczestników).

Zrzucamy się tylko na autokar. Bilety zaś każdy nabędzie sobie w kasie. Trzeba przygotować sobie odpowiednią ilość pieniędzy na ten cel:

- dzieci 0-3 - wchodzi (wjeżdżają) bezpłatnie
- dzieci szkolne (SP, GIM, LO, studenci - do 26 r. ż.) oraz emeryci i renciści - 12 złotych (wszyscy za okazaniem legitymacji)
- pozostali (bilet zwykły bez ulg) - 18 złotych

Każdy też zapewnia sobie wyżywienie we własnym zakresie (są na terenie ZOO punkty gastronomiczne) - można coś sobie kupić, bądź mieć z domu.

Na terenie ZOO można płacić tylko gotówką.

O opolskim ZOO można dowiedzieć się na www.zoo.opole.pl

Chcemy spędzić miły, rodzinny, dobry czas w przyjaznym miejscu. Chcemy nie spieszyć się i nie denerwować. Chcemy spacerować, rozmawiać, oglądać i dużo się śmiać...

Prosimy o deklaracje wyjazdu najpóźniej do niedzieli 21 maja na listę z tyłu kościoła (ilość

osób, numer telefonu), bądź zgłoszenia swojego "tak" bezpośrednio do mnie. Ufam, że to będzie niepowtarzalny czas!

Justyna Minkina

Poznajemy biblijne proroctwa - ks. Adam Podzorski

Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła przygotowany. (2 Tm 3,16-17). Stało się dobrą tradycją, że nie ustajemy w poznawaniu Słowa Bożego zawarte w Biblii. Dlatego chcemy Was zachęcić do udziału w nowym cyklu spotkań pt. „Poznajemy biblijne proroctwa” poświęconemu ostatniemu rozdziałowi Biblii – Objawieniu Św. Jana.

Ta księga zawiera proroctwa, które wypełniają się na naszych oczach. Jesteśmy świadkami a zarazem uczestnikami tych wydarzeń. Wielu chrześcijan po-

strzeża ten rozdział Biblii jako zbyt trudny do zrozumienia i z tego powodu często nie analizuje jego treści. Zostawia ten temat na „potem”, na czas odpowiedniejszy. Takie podejście do tematu może wynikać też z budzących grozę i strach scen opisanych w Objawieniu, gdzie Bóg przedstawiony jest w całej swojej potędze i chwale.

Próba zrozumienia chociaż częściowo Objawienia Św. Jana to próba odpowiedzi na proste pytania: Gdzie ja wtedy będę? Co się ze mną będzie działo?

Z pewnością Bóg nie zostawi nas w tym czasie osamotnionymi. Przecież tak wiele razy dawał dowody na to, jak jesteśmy dla Niego ważni. Jakąż troskę wyraża o nas nazywając nas swoimi dziećmi (J 1,12, Rz 8,14), świątynią Boga żywego (2 Kor 6,16) czy też królewskim kapłaństwem (1 P 2,9).

Wiara jest ze słuchania (Rz 10,17), a pewność z poznania. Jest więc dobry czas, by próbować odnaleźć odpowiedzi na wiele pytań dotyczących Objawienia Św. Jana. Dlatego zapraszamy gorąco do uczestnictwa w spotkaniach, które poprowadzą Dionizy Szczerba i Andrzej Hławiczka. Wśród zaproszonych wykładowców jest wieloletni wykładowca Centrum Misji i Ewangelizacji

w Dzięgielowie i pastor parafii w Skoczowie ks. Adam Podzorski. Przybliży on nam treść Objawienia Św. Jana.

Jako chrześcijanie nie możemy koncentrować się jedynie na sobie i naszej pomyślności. Każdy z nas ma zrozumienie Biblii dane przez Boga i każdy z nas może przyczynić się poprzez swoje uczestnictwo w tym spotkaniu oraz dyskusję do większego zrozumienia tych trudnych tematów przez innych. To będzie też wyrazem naszej troski o nich.

Czas i miejsce pierwszego spotkania:

czwartek, 8 czerwca,

godzina 18:00,

sala parafialna przy Jagiellońskiej 19a

Zapewniamy kawę, herbatę oraz pyszne ciasto.

Dionizy Szczerba

Rodzinne spotkanie

Nieco ponad miesiąc został do Ewangelickich Dni Kościoła. Czym będą Ewangelickie Dni Kościoła? To będzie szczególnie rodzinny czas. Nasze rodzinne ewangelickie spotkanie. To cztery dni spędzone w gronie ewangelików z całej Polski. To wspólne świętowanie jubileuszu 500 lat Reformacji.

To okazja, by nawiązać nowe i odnowić stare znajomości, odkryć bogactwo naszego Kościoła. Od 15 do 18 czerwca w Ustroniu, Wiśle, Cieszynie, Czeskim Cieszylinie i Bielsku-Białej wspólnie chcemy dziękować Bogu za 500 lat odnowy Kościoła.

Mieszkamy rozproszeni po całej Polsce. Nasze parafie nie są zbyt duże i często są oddalone od siebie. Chcemy więc być razem, choć przez te cztery dni. Nigdy nie mieliśmy takiej okazji, aby przebywać w tak licznym gronie. Siła tego spotkania tkwi w tym, że będziemy razem cały czas od czwartku do niedzielnego południa. Wzajemnie możemy się wspierać i inspirować – bez znaczenia, czy jesteśmy z dużej, czy małej parafii. Wzajemnie może-

my się uczyć, jak nieść w codzienności swoją wiarę w nie zawsze sprzyjającym środowisku.

Nie zapraszamy do zwiedzania Beskidów i tutejszych pięknych historycznych miast wzdłuż standardowych szlaków turystycznych. Z wieloma osobami z całej Polski przygotowujemy coś innego, ciekawszego i niepowtarzalnego.

Program

Wspólnie tworzymy bogaty program. Spotkanie oficjalnie rozpocznie się od nabożeństwa w leśnym kościele na zboczu Równicy koło Ustronia. W ramach tzw. forów poruszana będzie tematyka związana z różnymi dziedzinami naszego życia – Biblia, diakonia, duszpa-

sterstwo, misja, ekumenia, historia, sztuka. Każde forum to interesujący goście, wykłady, dyskusje. Urozmaicony program będzie również przygotowany dla dzieci. Natomiast młodzież weźmie udział w Ogólnopolskim Zjeździe Młodzieży Ewangelickiej organizowanym w ramach EDK. Odbędzie się również Forum Kobiet Luterańskich oraz walne zgromadzenie Bratniej Pomocy im. Gustawa Adolfa. Będzie też czas na chwilę zadumy i skupienia w trakcie porannych studiów biblijnych.

W Wiśle i Cieszynie zorganizowane zostaną koncerty znanych zespołów, które prezentują różne style muzyczne. Każdy znajdzie coś dla siebie, wystąpią: N.O.C., Arka Noego, October Light, Jagodziński Trio, Mate.O, TGD, Zespół Pieśni i Tańca Śląsk oraz chóry parafialne.

W sobotę planowane jest nabożeństwo w hali pod Dębowcem w Bielsku-Białej. W jego trakcie zaśpiewa megachór, który będzie się składał z kilkuset chórzystów z całej Polski oraz z Czech. Chórem będzie dyrygować Joanna Korczago. Po nabożeństwie odbędzie się specjalny koncert przygotowany przez Orkiestrę Kameralną Silesian Art Collective pod batutą Mateusza Walacha. W trakcie koncertu usłyszymy

aranżacje specjalnie przygotowane na jubileusz 500 lat Reformacji. Z orkiestrą wystąpią: Beata Bednarz, Natalia Niemen, Mate.O.

W programie będzie możliwość zwiedzania ewangelickiego Cieszyna. Zaprosimy do niektórych leśnych kościołów. Aktywnie będzie można szukać ewangelickich miejsc w Bielsku-Białej w ramach gry miejskiej. Na uczestników EDK będą oczekiwać muzea w Cieszynie po obu stronach granicy oraz w Wiśle.

Uczestnictwo

Do 15 maja czekamy na zgłoszenia grup i pojedynczych osób, które organizują noclegi we własnym zakresie. Dla miłych gości miejsce się znajdzie. Osoby, które nie potrzebują noclegów mogą się zgłaszać za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie dnikosciola.pl/zgloszenia/Uczestnicy z diecezji cieszyńskiej mogą zgłaszać swój udział w macierzystych parafiach. Na przełomie maja i czerwca wszyscy otrzymają karty uczestnika wraz z programem EDK.

Karta uczestnika będzie uprawniała do przejazdów specjalnie przygotowaną komunikacją w czwartek oraz do pierwszeństwa w wejściu na niektóre koncerty i wykłady. Dodatkowo proponujemy obiady w czwartek, piątek i sobotę. Koszt uczestnic-

two jest następujący: karta A1 (osoby dorosłe, 3 obiady) – 70 zł, karta A2 (osoby do lat 25, 3 obiady) – 50 zł, karta B1 (osoby dorosłe, bez obiadów) – 25 zł, karta B2 (osoby do lat 25, bez obiadów) – 15 zł. Więcej informacji: **dnikosciola.pl**

Katechizm dla dorosłych

Luterański katechizm dla dorosłych pod redakcją Bożeny Giemzy i Marcina Hintza

Luterański katechizm dla dorosłych to książka napisana przez ewangelickich teologów i duchownych, dotycząca m.in. podstawowych zasad wiary, duchowości ewangelickiej, życia liturgicznego, problemów etycznych czy działań społecznych Kościoła – przedstawionych w kontekście Reformacji i istoty luteranizmu.

Uzupełniona została o listę lektur w języku polskim, głównie z zakresu ksiąg wyznaniowych, teologii i historii Reformacji, podstaw teologii ewangelickiej oraz etyki i ekumenii.

Autorzy: dr Łukasz Barański, ks. Wojciech Froehlich, ks. dr Grzegorz Giemza, ks. bp prof. Marcin Hintz, ks. bp dr Adrian Korczago, ks. dr Adam Malina, ks. Marcin Rayss, dr Jerzy Sojka, ks. prof. Marek J. Uglorz.

Powołane

Na rynku wydawniczym ukazała się szczególna publikacja pt. „Powołane”. To książka o młodych dziewczynach, które poświęcają swoje życie, o kobietach, które z miłości do Chrystusa podejmują pracę na rzecz innych, i o ewangelickich diakonisach,

których zapłatą jest to, że mogą służyć.

We wstępie książki ks. Marek Londzin, duszpasterz diakonatu, napisał: „W książce Powołane sięgamy do chwil, gdy Bóg w ukryciu zasiewał swoje ziarno w życiu różnych kobiet. (...) Poznasz ich historie, zmagania, radości i smutki w realizowaniu swojego powołania – niesienia pomocy innym poprzez wiarę czynną w miłości i zaufanie Chrystusowi”.

Dzięki tej książce możemy poznać wszystkie siostry należące do Diakonu Żeńskiego „Eben-Ezer” w Dzięgielowie po wojnie, a więc te z okresu przedwojennego, które powróciły do Diakonu, gdy został reaktywowany lub

przeszły z innych diakonatów, a także te, które wstąpiły do Diakonu po wojnie oraz przyłączyły się do niego po scaleniu diakonatów szczątkowych.

Mowa tu o Diakonacie „Ostoja Pokoju” w Miechowicach i warszawskiej „Tablicie”.

To pierwsza tego typu publikacja, w której znajdują się życiorysy, świadectwa i historie służby ewangelicznych siostr diakonis, a wszystko to opatrzone pięknymi zdjęciami od 1926 roku do współczesności.

Życzymy dobrej lektury i odkrywania Bożego powołania!

Zespół Wydawnictwa Warto.

Ewangelickie Dni Kościoła

USTROŃ i WISŁA – 15.06.2017, czwartek

hasło dnia: wczoraj

10.00-11.30 – **Ustroń**, Równica, nabożeństwo
Wisła

14.00-21.45 – Święto Muzyki, amfiteatr

16.00 – Arka Noego

17.45 – N.O.C.

20.45 – October Light

14.00-16.00 – tematyka dnia – wykłady, dyskusje

14.00-15.30 – koncert chórów w kościele ap. Piotra i Pawła

14.30-16.00 – Zjazd Bratniej Pomocy im. Gustawa Adolfa, Miejska Biblioteka Publiczna im. Jana Śniegonia

17.30-19.00 – warsztaty dla chórów w kościele ap. Piotra i Pawła

19.00-20.30 – Jagodziński Trio w kościele ap. Piotra i Pawła

22.00 – pokaz laserowy 500 lat Reformacji w amfiteatrze

CIESZYN i CZESKI CIESZYN – 16.06.2017, piątek

hasło dnia: dzisiaj

10.00-10.45 – studium biblijne

11.00-13.00 – tematyka dnia – wykłady, dyskusje

11.30-18.00 – targi możliwości

15.00-16.30 – tematyka dnia – wykłady, dyskusje

17.00-21.00 – koncerty, Rynek

18.00 – Mate.O

20.00 – TGD

18:00-19:30 – koncert Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk” w kościele Jezusowym

BIELSKO-BIAŁA – 17.06.2017, sobota

hasło dnia: jutro

10.00-10.45 – studium biblijne

11.00-13.00 – tematyka dnia – wykłady, dyskusje

15.00-16.30 – nabożeństwo w hali pod Dębowcem, zaśpiewa megachór

16.30-18.00 – koncert w hali pod Dębowcem – Orkiestra Kameralna Silesian Art Collective wraz z solistami

19.00 – spotkania w parafiach

PARAFIE DIECEZJI CIESZYŃSKIEJ – 18.06.2017, niedziela

10.00-11.30 – nabożeństwa z udziałem gości

12.00 – spotkania w parafiach, pikniki parafialne

W programie:

FORUM: cykle tematyczne: Biblia, diakonia, duszpasterstwo, misja, ekumenia, historia, chóry, sztuka, Europa środkowa – czyli wykłady, spotkania z interesującymi ludźmi, dyskusje

CENTRUM: dzieci, młodzież, kobiety – miejsca, w których każdy znajdzie coś dla siebie

TARGI możliwości – swoją działalność zaprezentują organizacje kościelne, parafialne itp.

Więcej informacji na
www.dnikościola.pl

W dniu 13 stycznia 2017 r. Departament Spraw Rodzinnych i Nietletnich Ministerstwa Sprawiedliwości, czyli Dysponent Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej podjął decyzję w przedmiocie przyznania dotacji celowej w zakresie pomocy pokrzywdzonym na realizację zadań dla jednostek niezaliczanych do sektora finansów publicznych i niedziałających w celu osiągnięcia zysku, w tym stowarzyszeń, fundacji, organizacji i instytucji na rok 2017.

Z przyjemnością informujemy, że Centrum Misji i Ewangelizacji Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP czwarty rok z kolei otrzymało dofinansowanie ze środków Ministerstwa Sprawiedliwości

na prowadzenie Ośrodków Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przystępstwem (OPOPP). Celem realizacji projektu jest minimalizowanie skutków przestępstw, jakich doświadczyli pokrzywdzeni i wzmocnienie ich systemu rodzinnego. W roku 2017 Wsparcie dla osób pokrzywdzonych przestępstwem realizowane jest przez CME w Gliwicach, Katowicach, Chorzowie i Cieszynie. Świadczona pomoc ma charakter kompleksowy i opiera się na możliwości skorzystania z poufnych usług wsparcia psychologicznego, pomocy prawnej oraz pomocy rzeczowej. Ośrodek funkcjonuje na parafii od 2014 roku, kiedy to Centrum Misji i Ewangelizacji (CME) Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, po raz

pierwszy realizowało projekt „Ośrodek Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przystępstwem”(OPOPP) z **Funduszu Pomocy Po-krzywdzonym Przystępstwem oraz Pomocy Post-penitencjarnej**. Początkowo od kwietnia do października 2014 projekt realizowano w pięciu miastach,

a od listopada do grudnia 2014 już w ośmiu placówkach.

Koordynator projektu
Magdalena Fornal
magdalena.fornal@cme.org.

pomagamy
pokrzywdzonym

Dane kontaktowe

TELEFONY czynne w godzinach pracy specjalistów wg harmonogramu (osoba pierwszego kontaktu, psycholog, prawnik, mediator)

Siedziba główna OPOPP

Adres: ul. Jagiellońska 19a
44-100 Gliwice

e-mail: pokrzywdzeni@cme.org.pl
telefon w godz. 8.00- 17.00 **tel. 518 135 318**

Dodatkowy dyżur telefoniczny osoby pierwszego kontaktu:

Tel.: **690 458 725** od poniedziałku do piątku: 10.00-18.00,
W soboty: 8.00-12.00

Grupa Przyjaciół Izraela i Narodu Żydowskiego
z różnych kościołów chrześcijańskich w Gliwicach
zaprasza na

**spotkania dedykowane studiowaniu Słowa Bożego,
w szczególności Starego Testamentu (Tory),
oraz modlitwie za Izrael, o naród żydowski
i pozostałe narody na Bliskim Wschodzie.**

*Grupa zaprasza także na spotkania
związane ze świętami żydowskimi.*

**Najbliższe spotkanie
odbędzie się 8 maja
o godzinie 18.30 w sali parafialnej przy ul. Jagiellońskiej
19a w Gliwicach.
Szczegóły na plakacie na stronie 26.**

Stałe spotkania w parafii

dzień	godzina	spotkanie
Poniedziałek	18.00	Próba chóru kościelnego Animato
Wtorek	19.15	Spotkania dla zainteresowanych wiarą i kościołem
Środa	10.00	Spotkanie Koła Pań
Środa	19.30	Spotkanie dla studentów i młodzieży pracującej
Piątek	17.30	Spotkanie dla młodzieży

**SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY
ZŁOŻONE W OBU PARAFIACH W 2016 ROKU!
ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA
SKŁADKI KOŚCIELNEJ**

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

Gliwice - 70 1020 2401 0000 0402 0044 8118

Pyskowice - 28 2490 0005 0000 4500 8371 4075

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot. (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

**SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny
Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego
w Rzeczypospolitej Polskiej - ZASADY OGÓLNE**

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PRZYKŁADOWE, MINIMALNE KWOTY SKŁADKI PARAFIALNEJ W ZALEŻNOŚCI OD DOCHODU DANEJ OSOBY

Dochód miesięczny	Składka miesięczna	Składka roczna
500,00 zł	5,00 zł	60,00 zł
800,00 zł	8,00 zł	96,00 zł
1 000,00 zł	10,00 zł	120,00 zł
1 300,00 zł	13,00 zł	156,00 zł
1 600,00 zł	16,00 zł	192,00 zł
2 000,00 zł	20,00 zł	240,00 zł
2 500,00 zł	25,00 zł	300,00 zł
3 000,00 zł	30,00 zł	360,00 zł
3 500,00 zł	35,00 zł	420,00 zł
4 000,00 zł	40,00 zł	480,00 zł
4 500,00 zł	45,00 zł	540,00 zł
5 000,00 zł	50,00 zł	600,00 zł
5 500,00 zł	55,00 zł	660,00 zł
6 000,00 zł	60,00 zł	720,00 zł
6 500,00 zł	65,00 zł	780,00 zł
7 000,00 zł	70,00 zł	840,00 zł
10 000,00 zł	100,00 zł	1 200,00 zł

1% dla Szkół ETE

1% Państwa podatku jest jednym ze źródeł, które umożliwi nam tworzenie nowoczesnych szkół oferujących wszechstronne wykształcenie dla większej ilości uczniów. Zachęcamy do wsparcia. Inwestując w edukację budujesz przyszłość.

Ewangelickie Towarzystwo Edukacyjne

KRS: 0000001366

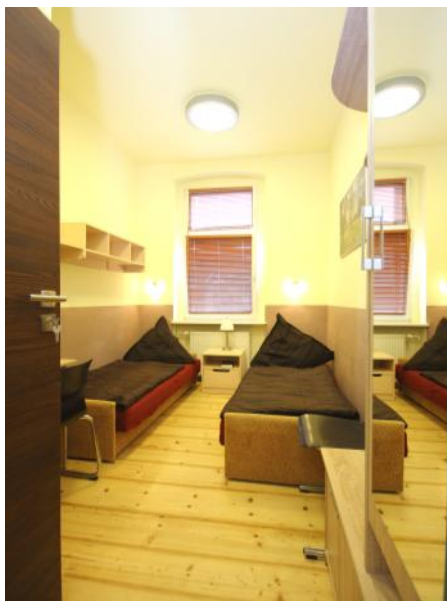
POKOJE GOŚCINNE

Parafia Ewangelicko-Augsburska
w Gliwicach zaprasza do korzystania
ze swoich pokoi gościnnych:

- pokój 2-osobowy
- pokój 3-osobowy z dostawką
- wspólna łazienka z prysznicem
- wyposażona kuchnia

Do dyspozycji jest także parking we-
wnętrzny, zamknięty i wi-fi.
Monitoring 24h.

foto: Piotr Pizon

PLAN NABOŻEŃSTW

DZIEŃ	ŁĄBĘDY	PYSKOWICE	GLIWICE	ŻERNIKI
7.05 3. Niedziela po Wielkanocy	9.30 Ofiara na cele parafii	8.00	11.00 	
14.05 4. Niedziela po Wielkanocy	8.00	9.30 Ofiara na cele parafii	11.00 Zgromadzenie Ofiara na cele parafii	13.00
21.05 5. Niedziela po Wielkanocy	9.30	8.00	11.00 	
25.05 Wniebowstąpienie Pańskie			18.00	
28.05 6. Niedziela po Wielkanocy	15.00 Nabożeństwo ekumeniczne	9.30 	11.00 Ofiara na Wołczyn	
04.06 1. Dz. Zesłania Ducha Św.	9.30 Konfirmacja	8.00	11.00 	
11.06 Święto Trójcy Świętej	8.00	9.30 Ofiara na cele parafii	11.00 	13.00
18.06 1. Niedziela po Trójcy Św.	9.30 Ofiara na cele parafii	8.00 Zakończenie roku szkolnego	11.00 Ofiara na cele parafii Zakończenie roku szkolnego	

PLANY NA NAJBLIŻSZY MIESIĄC

DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
12.05	19.00	Dobry wieczór	Kościół Zbawiciela
14.05	12.30	Zgromadzenia Parafialne	Kościół Zbawiciela
20.05	10.00	Klub Aktywnego Seniora - "Życie i działalność Matki Ewy z Miechowic"	Sala parafialna
28.05	15.00	Nabożeństwo ekumeniczne	Łąbędy, kościół św. Jerzego
3.06		Rodzinny Dzień Dziecka w ZOO	Opole
4.06	9.30	Konfirmacja	Łąbędy
8.06	18.00	Poznajemy biblijne proroctwa - ks. Adam Podzórski	Sala parafialna
15.06		Parafialny wyjazd na Równicę i do Wisły	Ustroń, Wisła
15-18.06		Ewangeliczne Dni Kościoła	